

יב א מיי פ"א מה' גירושין הלכה טז סוג עשן ג טוש"ע אה"ע סימן קנה סעיף י:
 יב ב טוש"ע שם סימן קעג סעיף יג:
 יד ג מיי פ"א מה' גירושין הלכה טז סוג עשן ט טוש"ע שם סימן קנה סעיף יג:
 טו ד מיי פ"ז מהלכות יבום הלכה יב סוג עשן ט טוש"ע שם סימן קעג סעיף טז:

אלמא אתי מיאון ומבטל גיטא ורמינהי הממאנת באיש בו' (א) מגופה דסיפא הוה מזי לאקשווי דמאי טעמא אמרינן כל שיואלה ממנו בגט אסורה ואמאי לא אמרינן אחי מיאונה ומפקע קידושי שני והוי כמו שזינתה אחר גירושין דמותרת לחזור לו כדתנן בפ"ב דטוטה (דף יז: ושם) אללא ניחא ליה לאקשווי רישא אסיפא:

(ב) **אזיל ומשבש ומייתי דה**. אבל לא ניחא ליה למימר דאפי' ליכא גט לא יחזיר דלמא אזיל ומשבש לה (תמחין) דהא כיון דליכא למיתש למידי לא גזרינן: **אמר ר' אלעזר תברא בו'**. (ג) רבא הוא דמסקי הכי אע"ג דרב יהודה הוה דשינייא קמא יודע היה רבא שכך היתה הקושיא ומשמיה דרבי אלעזר (א) [גלמרה] וכה"ג דפרק כירה (שם) מד. (ד) דלמור רב הונא מטה שיחדה למעות כו' ומותבי רב נחמן בר יצחק כו' אללא אי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה כו' ולא קאמר משמיה דרב הונא כדמעיקרא לפי שהיה יודע האמת שרב יהודה אומר:

בגון ששלשה בניטין דמיחזיא בגדולה. ור"ת לר' אלעזר למה איצטריך למיתני מיאנה לאחר גירשה תרי זימני וי"ל דקמ"ל אע"ג דגירשה תרי זימני לא חיישין (א) למיחזיא כגדולה: **לאיסור כרת התרת לאיסור לאו ב"ש**. פירש בקונט' איסור כרת דלא"ש שהמילאון מפקיע הקידושין והקשה ריב"ז דלא דמי איסור אשת איש למחזיר גרושתו דמילאון מפקיע הקידושין שאומרת אי אפשי בקידושין שקדשוני אחי ואחי אבל גט לא מפקיע ולא קושיא היא דמהאי טעמא שפסקה המילאון איסור דאשת איש א"כ היא כוונה אכלו ומותרת לחזור לו לאחר שגירשה כדתנן פרק שני דטוטה (דף יז: ושם) וריב"ז פירש איסור כרת התרת שמומתת בקרוביו והוא בקרובותיה אפי' למי שילאה ממנו בגט דהיינו אשת אחיו ואחות אשתו ואין כראה דא"כ תיקשה למ"ד בסמוך כסס שאסורה לו כך אסורה לאחיו אלמא לאיסור כרת לא התרת: **יש מיאון אחר מיתה באחיו או לא**. דוקא הכא הוה דמיבעיא ליה באיסור שנייה דרבנן היא אבל באיסור ערוה לאורייתא תנן כל שיכולה למאן ולא מיאנה ארתה חוללת ולא מתייבמת: היא

זה הכלל גט אחר מיאון אסורה לחזור לו אחר גט מותרת לחזור לו (א) הממאנת באיש וגירשה לאחר גט אסורה לחזור לו ממתן המילאון מותרת לחזור לו: **לאחר ומיאנה זו**. כלומר חזרה ונשאת לשלישי ומיאנה זו: כל שיואלה ממנו בגט אסורה לחזור לו. אף על פי שילתה משל (א) אחרון במילאון לא בטליה לגיטא דידיה. ובגמרא פרכין רישא לסיפא: **גמ' סברא**. קשיין אהדי: **ומאי שאל מיאון דחזריה דלא מצטל גיטא**. דקמא לאישתרוי לה לקמא: **דאידי דמכרה ברמיוסו וזקריולו**. דקמא: **אזיל ומשבש לה**. עד דממאנת בצמרא ומנהדר לה: **הא ששאל ולא אשכחא**. שהרי לאחר גירושין החזירה ולא יכול לפייסה למיתש לה לשיבש וכן כל היולאת במילאון לא חיישין לשיבש דמסתמא פייסה כי הוה גביה שלא תמאן ולא אפייסה אבל כי נישאת לאחר מתוך הגט הולך ומפייסה ואמר מתמרט אני בגירושין והיא אוהבתו שהרי על כרחיה יתה ממנו הילכך הדרה וממאנת בשני: **הא מיאנה מותרת לחזור**. לראשון: **אלמא אחי מיאון דחזריה**. ומגלה על קטנות ומצטל גיטא מקמא: **ששלשה בניטין**. שהולאה (א) שלש פעמים בגט דמיחזיא כגדולה מו לא הדרא לחד מינייהו דלא אחי מיאון דאחר לצטלי אבל קודם שתשאל אחי מיאון דחזריה ומצטל גיטא ואי ציאל להאדוריה מהדר לה: **מאן סנא**. דלמנן לעיל מי ששנה זו לא שנה זו: (א) **ששעס הסננה**. שנגזר שלא יעסקו בתורה: **בכסף שסינו**. על ידי שכירות למדנו: **אם רבי ישמעאל בר' יוסי והפיר ל"ג**. אללא אדרב פליג ואמר לא את זו אסרו רבי עקיבא ורבי יהודה בן בתירא ומנאי דקאמר היינו רב ורבי ישמעאל (א) דרב נמי תנא הוה: **לאיסור כרס**. איסור אשת איש הפקעת ממנה צלא גט. **אלמא אין מעשה שלה כלום: (לאיסור לאו)**. דמחזיר גרושתו לא כ"ש (א) דגלי דקטנה היא ולא הוה גיטא כלום: **אשת אחי האם**. שנייה מדברי סופרים גזירה משום אשת אחי האב שהיא ערוה: **מסו שמתאן**. צנישוין הראשונים שלא תהא שנייה לו ומתייבס. אבל באישות דערוה כגון אשת אחיו מאמו קטנה ומת ונשאה אחיו מאביו פשיטא לן דלא אחי מיאון דלאחר מיתה למישרי ערוה לייבומה: **ומודה רב**. אע"ג דלא אחי מיאון דחזריה לא ומצטל גיטא דידיה נהי דלדידיה לא הדרה אבל לגבי אחיו נמצטל דלא מיהוי גרושת אחיו. והא דקתני מתני נתן לה גט אסורה בקרוביו היכא דמו לא נפיק מאחרים במילאון דלא איצטל גיטא דקמא: **פשיטא**. דהא תנן במתני' אחי מיאון ומצטל גיטא ואפי' דידיה לא אסרנא אללא אידי דמכרה ברמיוסו אזיל ומשבש לה אבל אחיו ליכא למימר הכי: **מסו דסימא ניגור אחיו אטו הוה**.

דאי שריא ליה לאחיו אמרי הא חזינן דצטל גיטא ואחי איהו למינסב: **מתני' מותרת ליבום** הראשונים מפיליס יבמה לפני יבם והרי נאסרו עליו אותן נישואין בשעת שגירשה אחיו: **ורבי**

זה הכלל גט אחר מיאון אסורה לחזור לו אחר גט מותרת לחזור לו (א) הממאנת באיש וגירשה לאחר גט אסורה לחזור לו ממתן המילאון מותרת לחזור לו: **לאחר ומיאנה זו**. כלומר חזרה ונשאת לשלישי ומיאנה זו: כל שיואלה ממנו בגט אסורה לחזור לו. אף על פי שילתה משל (א) אחרון במילאון לא בטליה לגיטא דידיה. ובגמרא פרכין רישא לסיפא: **גמ' סברא**. קשיין אהדי: **ומאי שאל מיאון דחזריה דלא מצטל גיטא**. דקמא לאישתרוי לה לקמא: **דאידי דמכרה ברמיוסו וזקריולו**. דקמא: **אזיל ומשבש לה**. עד דממאנת בצמרא ומנהדר לה: **הא ששאל ולא אשכחא**. שהרי לאחר גירושין החזירה ולא יכול לפייסה למיתש לה לשיבש וכן כל היולאת במילאון לא חיישין לשיבש דמסתמא פייסה כי הוה גביה שלא תמאן ולא אפייסה אבל כי נישאת לאחר מתוך הגט הולך ומפייסה ואמר מתמרט אני בגירושין והיא אוהבתו שהרי על כרחיה יתה ממנו הילכך הדרה וממאנת בשני: **הא מיאנה מותרת לחזור**. לראשון: **אלמא אחי מיאון דחזריה**. ומגלה על קטנות ומצטל גיטא מקמא: **ששלשה בניטין**. שהולאה (א) שלש פעמים בגט דמיחזיא כגדולה מו לא הדרא לחד מינייהו דלא אחי מיאון דאחר לצטלי אבל קודם שתשאל אחי מיאון דחזריה ומצטל גיטא ואי ציאל להאדוריה מהדר לה: **מאן סנא**. דלמנן לעיל מי ששנה זו לא שנה זו: (א) **ששעס הסננה**. שנגזר שלא יעסקו בתורה: **בכסף שסינו**. על ידי שכירות למדנו: **אם רבי ישמעאל בר' יוסי והפיר ל"ג**. אללא אדרב פליג ואמר לא את זו אסרו רבי עקיבא ורבי יהודה בן בתירא ומנאי דקאמר היינו רב ורבי ישמעאל (א) דרב נמי תנא הוה: **לאיסור כרס**. איסור אשת איש הפקעת ממנה צלא גט. **אלמא אין מעשה שלה כלום: (לאיסור לאו)**. דמחזיר גרושתו לא כ"ש (א) דגלי דקטנה היא ולא הוה גיטא כלום: **אשת אחי האם**. שנייה מדברי סופרים גזירה משום אשת אחי האב שהיא ערוה: **מסו שמתאן**. צנישוין הראשונים שלא תהא שנייה לו ומתייבס. אבל באישות דערוה כגון אשת אחיו מאמו קטנה ומת ונשאה אחיו מאביו פשיטא לן דלא אחי מיאון דלאחר מיתה למישרי ערוה לייבומה: **ומודה רב**. אע"ג דלא אחי מיאון דחזריה לא ומצטל גיטא דידיה נהי דלדידיה לא הדרה אבל לגבי אחיו נמצטל דלא מיהוי גרושת אחיו. והא דקתני מתני נתן לה גט אסורה בקרוביו היכא דמו לא נפיק מאחרים במילאון דלא איצטל גיטא דקמא: **פשיטא**. דהא תנן במתני' אחי מיאון ומצטל גיטא ואפי' דידיה לא אסרנא אללא אידי דמכרה ברמיוסו אזיל ומשבש לה אבל אחיו ליכא למימר הכי: **מסו דסימא ניגור אחיו אטו הוה**.

(א) גירסת הר"ף הממאנת וכו' לאחר ומיאנה בו כל וגירשה לאחר ומיאנה בו כל שיואלה ממנו וכו'. (ב) וע' חוס' כמותות עה: מ"ט בשם ר"ת (א) ופי' המורה נמשלה כמים ערוך ערך כרת. (ד) לעיל מב. ד"ה (ה) רש"ל מ"ו. (ו) [שהולאה רש"ל]. (ז) ג"ל אחר ד"ה בכסף. (ח) רש"ל.

תורה אור השלם

1. מימינו בבקש שחינו עצינו במהדר יבאו: איכה ה ד

גליון הש"ס

גמ' בגון שלשה בניטין. אף דמתמי' תני רק מתגרסה ב' פעמים י"ל דמתמי' נקט לה אליבא דרבי דמיי זימני הוה חזקה ועלא נקט אליבא דרשב"י דג' זימני הוה חזקה כ"כ במשנות ב"ח ח"ב סי' יג.

הגהות הב"ח

(א) במשנה לאחר וגירשה לאחר ומיאנה בו זה הכלל כל כ"ל וכן בסמוך בגמ': (ב) שם אמר רבא ומאי קושיא. ג"כ מדברי חוס' ד"ה אמר ר' אלעזר משמע דגירסתה הוא כלן רבה וק"ל: (ג) שם דאידי דמכרת: (ד) שם ששאל ולא אישכחא: (ה) שם ק"ל שאלו הרי שהיתה: (ו) שם ואיכא דלמרי אמר ר' יצחק בר אשיאן אמר רב כסס וכו' בקריעותיו ורמיוסו גזירה: (ז) רש"י ד"ה לא כל שיואלה וכו' אפי' שילתה משל אחריו במילאון לא: (ח) ד"ה אמר ר' ישמעאל וכו' היינו רב ור' ישמעאל בר' יוסי דרב נמי: (ט) ד"ה לאיסור וכו' כ"ש דגליא מילתא דקטנה: (י) חוס' ד"ה אלמא וכו' אגופא דסיפא: (יא) בא"ד רישא אסיפא הסי' ואח"כ מ"ה מיאון דידיה גמי לא ליבטיל גיטא דידיה אזיל ומשבש ומייתי לה: (יב) ד"ה אמר וכו' רבה הוא דמסקי וכו' יודע היה רבה: (יג) ד"ה כגון וכו' לא חיישין דמחזיר כגדולה. ג"כ פ"י ולא נשאת מו לאחר יולאה במילאון: